

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்களே, ரூபும், பசாந்தும் ஆவீர்கள். ஞான இரத்தினங்கள் மாத்திரமே உங்கள் வாய்களிலிருந்து சதா வெளிப்பட வேண்டும். புதியவர்கள் வரும் பொழுது, அவர்களுக்குத் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுங்கள்.

கேள்வி: உங்கள் ஸ்திதியை நிலையானதாகவும் ஸ்திரமானதாகவும் ஆக்குவதற்கான வழி என்ன?

பதில்: நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளும் சகவாசத்தை இட்டுக் கவனமாக இருந்தீர்களாயின், உங்கள் ஸ்திதியை நிலையானதாகவும் ஸ்திரமானதாகவும் ஆக்குவீர்கள். சிறந்த சேவை செய்கின்ற மாணவர்களது சகவாசத்தையே எப்பொழுதும் வைத்திருங்கள். ஞான, யோக விடயங்களிற்குப் பதிலாக, தவறான விடயங்களை யாராவது பேசினாலோ அல்லது இரத்தினங்கள் வாயில் இருந்து வெளிவருவதற்குப் பதிலாகக் கற்கள் வந்தாலோ, அந்த நபரது சகவாசத்தையிட்டு நீங்கள் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

பாடல்: ஓ, இரவு நேரப் பயணியே, களைப்படையாதீர்.

ஓம் சாந்தி. கியானும் விக்கியானும் (ஞானமும் யோகமும்). இது அல்பாவும் பீற்றாவும் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது; தந்தை அல்பாவையும் பீற்றாவையும் பற்றிய ஞானத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறார். டெல்கியிலே “விக்கியான் பவன்” இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு அதன் அர்த்தம் தெரியாது. “ஞானமும் யோகமும்” என்பதே அதன் அர்த்தம் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். யோகத்தின் மூலம் நாங்கள் தூய்மையாகுகின்றோம், ஞானத்தின் மூலம் எங்கள் ஆடைகள் நிறமூட்டப்படுகின்றன. நாங்கள் முழுச் சக்கரத்தையும் அறிந்து கொள்கின்றோம். யோக யாத்திரைக்காகவே நாங்கள் இந்த ஞானத்தைப் பெறுகிறோம். அம்மக்கள் யோகத்திற்காக ஞானத்தைக் கொடுப்பதில்லை; அவர்கள் பௌதீக அப்பியாசங்கள் முதலியனவற்றைக் கற்பிக்கிறார்கள். இதுவே சூட்சுமமானதும் பிரதான விடயமும் ஆகும். இப்பாடலும் அதனுடன் தொடர்புபட்டிருக்கிறது. தந்தை கூறுகிறார்: ஓ குழந்தைகளே, ஓ அசரீரி உலகின் பயணிகளே, தூய்மையாக்கும் தந்தையே அனைவருக்கும் சற்கதியை அளிப்பவர். அவராலேயே அனைவருக்கும் வீட்டிற்கான பாதையைக் காட்ட முடியும். இவ்விடயங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்காகவே மக்கள் உங்களிடம் வருகிறார்கள். யாரிடம் அவர்கள் வருகிறார்கள்? அவர்கள் பிரஜாபிதா பிரம்மகுமாரர்களிடமும் குமாரிகளிடமுமே வருகிறார்கள். எனவே, “நீங்கள் யாரிடம் வந்துள்ளீர்கள்?” என நீங்கள் அவர்களிடம் கேட்க வேண்டும். மக்கள் சாதுக்களிடமும், புனிதர்களிடமும், மகாத்மாக்களிடமும் செல்கின்றார்கள். அவர்கள் இன்ன இன்ன மகாத்மா என அழைக்கப்படுகிறார்கள். இங்கோ பிரஜாபிதா பிரம்மகுமாரர்கள், குமாரிகள் என்ற பெயரே இருக்கிறது. பல பிரம்மகுமாரர்களும் குமாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் கேளுங்கள்: நீங்கள் யாரிடம் வந்துள்ளீர்கள்? பிரஜாபிதா பிரம்மா உங்களுக்கு யார்? அவரே அனைவரதும் தந்தை. சிலர் கூறுகிறார்கள்: உங்களது குருஜியினது அல்லது உங்கள் மகாத்மாவின் ஒரு கணத்தரிசனம் எனக்கு வேண்டும். அவர்களிடம் கேளுங்கள்: எவ்வாறு நீங்கள் அவரை ஒரு குரு எனக் கூற முடியும்? இங்கு இருக்கும் பெயரோ பிரஜாபிதா பிரம்மகுமாரிகள், அவ்வாறாயின், அவர் தந்தையே அன்றி, குரு அல்ல. பிரஜாபிதா பிரம்மகுமாரர்களும் குமாரிகளும் எனில் அவர்களுக்கு ஓர் தந்தை இருக்கின்றார் என்பதே அர்த்தமாகும். உங்களது தந்தையும் அவரே. “பிரம்மகுமாரிகளின் தந்தையை நான் சந்திக்க விரும்புகிறேன்” என்றே நீங்கள் கூற வேண்டும். “பிரஜாபிதா” (மக்களின் தந்தை) என்ற பெயரை நீங்கள் எப்பொழுதாவது கேட்டதுண்டா? பல புத்திரர்களும் புத்திரிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தந்தையைப் பற்றி அறிந்து கொண்டால் மாத்திரமே அவரே எல்லையற்ற தந்தை என்பதையும் அவர்களால் அறிந்துகொள்ள முடியும். பிரஜாபிதா பிரம்மாவிற்கும் நிச்சயமாக ஒரு தந்தை இருந்திருக்க வேண்டும். இங்கு வருகின்ற எவரிடமும் கேளுங்கள்: நீங்கள் யாரிடம் வந்திருக்கிறீர்கள்? அறிவிப்புப் பலகையில் என்ன கூறப்பட்டுள்ளது? பல நிலையங்களும் பல பிரம்மகுமாரிகளும் இருப்பதனால், அவர் நிச்சயமாகத் தந்தையாகவே இருக்க வேண்டும். அவர் ஒரு குருவாக முடியாது. முதலில் இது அவர்களது புத்தியில் இருந்து அகற்றப்பட வேண்டும். இது ஒரு வீடு என்றும், அவர்கள் ஒரு குடும்பத்திற்கு வந்துள்ளார்கள் என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாங்கள் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகள், நீங்களும் நிச்சயமாக அவ்வாறே இருக்க வேண்டும். நல்லது, பிரம்மா யாருடைய குழந்தை? பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் ஆகியோரைப் படைத்தவர் பரமாத்மா, பரம தந்தையாகிய சிவன் ஆவார். அவரும் ஒரு புள்ளியே. அவரது பெயர் சிவன். அவரே எங்கள் பாட்டனார். ஆத்மாவாகிய நீங்களும் அவரது குழந்தையே. நீங்களும் பிரம்மாவின் குழந்தையே. நீங்கள் பாப்தாதாவைச் சந்திப்பதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள் எனக் கூற வேண்டும். தான் யாரிடம் வந்துள்ளார், பிரஜாபிதா பிரம்மா தனது தந்தை, அந்த ஒரேயொருவரே சகல ஆத்மாக்களினதும் தந்தை என்பதைப் புரிந்துகொண்டு அவரது புத்தி அந்தத் தந்தையிடம் செல்லக்கூடியவாறு அவருக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள். ஆகவே, முதலில் யாரிடம் நீங்கள் வந்துள்ளீர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நீங்கள் சிவபாபாவின் குழந்தைகள் என்றும், இது ஒரு குடும்பம் என்றும் அவர்கள் புரிந்துகொள்வதுடன் அவர்கள் பாபாவினதும் தாதாவினதும் அறிமுகத்தைப் பெறக்கூடியவாறும் அவர்களுக்குச் சாதாரியமாக விளங்கப்படுத்துங்கள். அசரீரியான தந்தையே அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்கிறார் என உங்களால் விளங்கப்படுத்த முடியும். அவர் பிரஜாபிதாவின் மூலம் அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்கிறார். அனைவரும் அவரையே கூவி அழைக்கிறார்கள். எத்தனை குழந்தைகள் இங்கு வந்து, தந்தையிடமிருந்து தங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறுகிறார்கள் என உங்களால் பார்க்க முடியும். முதன் முதலில், அவர்கள் தந்தையின் அறிமுகத்தைப் பெற வேண்டும், அப்பொழுது அவர்களுக்கு தாங்கள் பாப்தாதாவைச் சந்திக்க வந்துள்ளார்கள் என்பது

புரியும். அவர்களுக்குக் கூறுங்கள்: நாங்கள் அவர்களை பாப்தாதா என அழைக்கிறோம். சிவபாபாவே ஞானம் நிறைந்தவரும் தூய்மையாக்குபவரும் ஆவார். பின்னர், அசரீரியான கடவுளே அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவர் என்பதை விளங்கப்படுத்துங்கள். அவரே ஞானக்கடல் ஆவார். நாங்கள் பிரம்மாவின் மூலம் எங்கள் எல்லையற்ற ஆஸ்தியைப் பெறுகிறோம். பிரம்மகுமார்களும் குமாரிகளுமாகிய நீங்களே சிவபாபாவின் குழந்தைகள் என்பதையும், அவரே அனைவரதும் தந்தை என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். கடவுள் ஒருவரே. அவர் மாத்திரமே ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். அவரே சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவரும், அனைவரதும் தந்தையும், ஆசிரியரும், குருவும் ஆவார். அவர் உலகத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் இரகசியங்களை விளங்கப்படுத்துகிறார், அதாவது, அவர் எங்களை மூன்று காலங்களையும் அறிந்த, திரிகாலதரிசிகளாக ஆக்குகிறார். நீங்கள் சந்திக்கும் எவருக்காவது, அவருக்கு விளங்கப்படுத்துவதால் பயன் உண்டு என நினைத்தீர்களாயின் இதனை விளங்கப்படுத்துங்கள். முதலில், அவரைக் கேளுங்கள்: உங்களுக்கு எத்தனை தந்தையர் உள்ளனர்? ஒருவர் உலகத் (லௌகீக) தந்தை, மற்றவர் அப்பாற்பட்ட (பரலோகத்) தந்தை. தந்தையால் சர்வவியாபகராக இருக்க முடியாது. நீங்கள் அந்த ஆஸ்தியை உங்கள் உலகத் தந்தையிடம் இருந்தும், இந்த ஆஸ்தியை இவ்வுலகிற்கு அப்பாற்பட்ட தந்தையிடம் இருந்தும் பெற்றுக் கொள்கிறீர்கள். அவர் சர்வவியாபகர் என உங்களால் எவ்வாறு கூற முடியும்? இந்த வார்த்தைகளைக் குறித்து வைத்துப் பின்னர் கிரகியுங்கள். இதனை விளங்கப்படுத்துவது அத்தியாவசியமானது. நீங்களே மற்றவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்த வேண்டியவர்கள்: இது எங்களது வீடு; எங்களுக்கு ஒரு குரு இல்லை. அவர்கள் அனைவரும் பிரம்மகுமார்களும் குமாரிகளும் என்பதை உங்களால் பார்க்க முடியும். அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்கின்ற, அசரீரியான சிவபாபாவே எங்களுக்கு ஓர் ஆஸ்தியைத் தருகிறார். பிரம்மா, அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவர் என்றோ, தூய்மையாக்குபவர் என்றோ அல்லது விடுதலையளிப்பவர் என்றோ அழைக்கப்பட மாட்டார். இது சிவபாபாவின் புகழ் மாத்திரமே. இவரே அனைவரதும் பாப்தாதா என்பதை வருபவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள். அந்தத் தந்தையே சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவர். அவரே விஷ்ணு பூமியை பிரம்மா மூலம் ஸ்தாபிக்கிறார். இவ்வாறு நீங்கள் எவருக்காவது விளங்கப்படுத்தினால், அவர்கள் தந்தையிடம் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்கள் இப்படிக்கத்தைக் கொண்டிருந்து, குருவின் ஒரு கணத்தரிசனத்தைப் பெறுவதற்கு வேண்டுகின்றார்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் அவர்கள் குருமார்களை அதிகளவு புகழ்கிறார்கள். குருமார்களே வேதங்கள், சமயநூல்கள் முதலியவற்றைக் கற்பித்து, யாத்திரைகள் செல்கின்றார்கள். மனிதர்களால் குருமார்கள் ஆக முடியாது என நீங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். நாங்கள் பிரம்மாவைக் குரு என அழைப்பதில்லை. ஒரேயொரு உண்மையான குருவே இருக்கிறார். எந்த மனிதர்களாலும் ஞானக்கடலாக இருக்க முடியாது. அவர்கள் அனைவரும் பக்தி மார்க்கத்தில் சமயநூல்களைக் கற்பவர்களே. அதுவே சமயநூல்களின் ஞானம் என்று அழைக்கப்படுவதுடன், அது ஒரு தத்துவம் என்றும் அறியப்பட்டுள்ளது. ஞானக்கடலான தந்தையே உங்களுக்கு இங்கு கற்பிக்கிறார். இதுவே ஆன்மீக ஞானம். பிரம்மாவோ, விஷ்ணுவோ, சங்கரரோ ஞானக்கடலாக இருக்க முடியாது. ஆகவே, மனிதர்களை அவ்வாறு எப்படி அழைக்க முடியும்? மனிதர்களால் ஞானத்தின் அதிகாரிகளாக இருக்க முடியாது. பரமாத்மா பரமதந்தையே சமயநூல்களின் அதிகாரி எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். இவரினுடாகவே பரமாத்மா பரமதந்தை வேதங்களினதும், சமயநூல்களினதும் சாராம்சத்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார் எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தந்தை கூறுகின்றார்: எவருக்குமே என்னைத் தெரியாது, ஆகவே எவ்வாறு அவர்களால் ஓர் ஆஸ்தியைப் பெற முடியும்? எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து மாத்திரமே நீங்கள் எல்லையற்ற ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்கிறீர்கள். இந்த பாபா இப்பொழுது என்ன செய்கிறார்? இதுவே ஹோலியும், துரியாவும். இரண்டு பதங்களே இருக்கின்றன: ஞானமும் யோகமும். அவர் எங்களுக்கு “மன்மனாபவ” எனும் ஞானத்தையும் கொடுக்கிறார்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். ஆகவே, இதுவே கியானும் விக்கியானும், ஹோலியும் துரியாவும். மக்களிடம் ஞானம் இல்லாததால் அவர்கள், ஒருவரது முகத்திற்கு இன்னொருவர் வர்ணப்பொடியைத் தூவுகிறார்கள். இது உண்மையாகவே அவ்வாறு உள்ளது. முக்தியையோ அல்லது சற்கதியையோ எவருமே பெறுவதில்லை. அவர்கள் வர்ணப்பொடியை ஒருவரது முகத்தில் இன்னொருவர் தூவுகிறார்கள். எவரிடமும் முன்றாவது கண்ணாகிய ஞானம் கிடையாது. அவர்கள் கட்டுக் கதைகளைச் செவிமடுத்து வந்துள்ளார்கள். அது மூட நம்பிக்கை எனப்படுகிறது. ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் முன்றாவது கண்ணாகிய ஞானத்தை இப்பொழுது பெறுகின்றீர்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தந்தையிடம் ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்வது பற்றிய அறிவுரையை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், அதனால் உங்களால் பிரம்மாவின் மூலமே ஆஸ்தியைப் பெற முடியும், வேறு எவரிடமிருந்தும் அல்ல என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும். “பிரஜாபிதா பிரம்மகுமார்களும் குமாரிகளும்” என்ற பெயர் சகல நிலையங்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. “கீதைப் பாடசாலை” என எழுதுவதே பொதுவான வழக்கமாகும். நீங்கள் “பிரம்மகுமாரிகள்” என எழுதும் பொழுது மாத்திரமே உங்களால் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுக்க முடியும். “பிரம்மகுமாரிகள்” என்ற பெயரைக் கேட்கும் பொழுது மக்கள் அச்சமடைகின்றார்கள், இதனாலேயே “கீதைப் பாடசாலை” என்ற பெயரைச் சிலர் எழுதியுள்ளனர். எப்படியாயினும், இதையிட்டு அச்சப்படுதல் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. இது ஒரு வீடு என அவர்களுக்குக் கூறுங்கள். யாருடைய வீட்டிற்கு நீங்கள் வந்துள்ளீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்கள் அனைவரதும் தந்தையே பிரஜாபிதா பிரம்மா. பாரத மக்கள் பிரஜாபிதாவையே நம்புகிறார்கள். ஆதிதேவ் இருந்தார் என்றும், அவர்களே அவரது மனித படைப்புகள் என்றும் கிறிஸ்தவர்களும் புரிந்துகொள்கிறார்கள். எப்படியாயினும், அவர்கள் கிறிஸ்துவில் மாத்திரமே நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். மக்கள் கிறிஸ்துவையோ அல்லது புத்தரையோ தங்கள் தந்தை

(Father) என்றே கருதுகிறார்கள். வம்சாவழி விருட்சம் ஒன்று இருக்கிறது. உண்மையில் தந்தையே, ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தை பிரம்மா மூலம் ஸ்தாபித்தார். ஆகவே, பிரம்மாவே முப்பாட்டனார் ஆவார். முதன்முதலில் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுங்கள். அவர்கள் தாங்களும் உங்கள் தந்தையை சந்திக்க வேண்டும் எனக் கூற வேண்டும். அவர்களுக்குக் கூறுங்கள்: நீங்கள் சிவபாபாவிடம் இருந்தே ஆஸ்தியைப் பெறுகிறீர்கள், பிரம்மா பாபாவிடமிருந்து அல்ல, உங்களது தந்தை யார்? கீதையின் கடவுள் யார்? ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபித்தவர் யார்? தந்தையின் பெயரைக் கேட்டவுடனேயே சகல பிரம்மகுமாரர்களும் குமாரிகளும் சிவபாபாவின் குழந்தைகளே என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். நீங்கள் பிரம்மாவின் மூலம் சிவபாபாவிடமிருந்து உங்களது ஆஸ்திகளாகிய முக்தி, சற்கதி ஆகியவற்றைப் பெறுகிறீர்கள். அவர் தற்சமயம் எங்களுக்கு ஜீவன் முக்தியைத் தருகிறார். ஏனைய அனைவரும் முக்திக்குச் செல்வார்கள். இந்த ஞானம் குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். எவராவது வரும்பொழுது, அவர்கள் யாரைச் சந்திக்க வந்துள்ளார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள்: அவர் என்னுடைய தந்தையும், அத்துடன் உங்களுடைய தந்தையும் ஆவார். இங்கு குருமார்கள் போன்ற எவருமே இல்லை. நீங்கள் இதனைப் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். அம்மக்கள் ஹோலியையும் துரியாவையும் கொண்டிருக்கிறார்கள். இல்லாவிடின் ஹோலிக்கும் துரியாவிடும் எவ்வித அர்த்தமுமே இல்லை. உங்கள் ஆடையானது ஞானத்தால் நிறைபட்டப்பட்டுள்ளது. ஆத்மாவானவர் இந்த ஆடையினுள் இருக்கிறார். ஆத்மாவானவர் தூய்மையாகும் பொழுது, அவர் தூய சரீரத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார். இது ஒரு தூய சரீரம் அல்ல. இந்த சரீரமானது அழியப் போகிறது. மக்கள் தங்கள் சரீரத்தைக் கங்கையில் குளிப்பாட்டுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் தந்தையைத் தவிர வேறு எவரும் தூய்மையாக்குபவராக முடியாது. ஆத்மாவே தூய்மையற்றவர் ஆகுகின்றார். ஆனால் ஆத்மா கங்கையில் குளிப்பதன் மூலம் தூய்மையாக்கப்பட முடியாதவர். எவருமே இதனை அறியார். ஆத்மாவே பரமாத்மா என்றும், அது செயல்களின் தாக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். விவேகிகளாக ஆகுபவர்களாலேயே இதனைக் கிரகித்து மற்றவர்களும் அதனைச் செய்வதற்குத் தூண்ட முடியும். ஞான இரத்தினங்களை மாத்திரமே தங்கள் வாயில் இருந்து வெளிவருவதற்கு அனுமதிக்கின்ற குழந்தைகளே ரூபும் பசாந்தும் ஆவார்கள். நீங்கள் உங்களிடையே கியாணையும் விக்கியாணையும் விட வேறு ஏதாவதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கையின், அது கற்களை வீசுவதைப் போன்றதே. அப்படியாயின், நீங்கள் சேவை செய்வதற்குப் பதிலாக அவச்சேவையே செய்கிறீர்கள். 63 பிறவிகளாக நீங்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் கற்களையே வீச வருகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகிறார்: நீங்கள் இப்பொழுது கியாணையும் விக்கியாணையும் பற்றிப் பேசி, உங்கள் இதயங்களை மகிழ்விக்க வேண்டும். விண்வம்புகளைச் செவிமடுக்காதீர்கள். இதுவே ஞானம். முழு உலகிலுள்ள அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் கல்லை வீசுகிறார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்களே ரூபும் பசாந்தும். கியாணையும் விக்கியாணையும் தவிர வேறு எதையும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பேசுவோ, செவிமடுக்கவோ கூடாது. தவறான விடயங்களைப் பேசுபவர்களின் சகவாசம் தவறானதாகும். பெருமளவு சேவை செய்பவர்களது சகவாசம் உங்களை அக்கரைக்கு எடுத்துச் செல்கிறது. சில பிராமணர்கள் ரூபும் பசாந்தும் ஆக உள்ளனர், மற்றவர்களோ பிராமணர்களாகிய பின்னரும் தவறான விடயங்களையே பேசுகின்றார்கள். நீங்கள் அத்தகையவர்களது சகவாசத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. அவர்கள் மேலும் இழப்பை உருவாக்குகிறார்கள். பாபா மீண்டும் மீண்டும் உங்களை எச்சரிக்கிறார்: ஒருவருக்கொருவர் தவறான விடயங்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம்! இல்லாவிடின், உங்களுக்குள் இருக்கின்ற சகல சத்தியத்தையும் முற்றாக நீங்கள் அழித்து விடுவீர்கள். நீங்கள் மற்றவர்களினுள்ளே உள்ள சத்தியத்தையும் அழிப்பதனால் அந்தஸ்தும் அழிக்கப்படும். பாபா உங்களுக்குச் சகலவற்றையும் மிக இலகுவாகக் கூறுகிறார். மேலும் பலருக்கு சென்று, இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை நீங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதனைச் செய்பவர்களே தந்தையின் உண்மையான குழந்தைகள். தந்தை சேவை செய்கின்ற குழந்தைகளைப் புகழ்கிறார். நீங்கள் அவர்களது சகவாசத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். யார் நல்ல மாணாக்கர்களின் சகவாசத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், யாருடைய சகவாசத்தை நீங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதையும் பற்றி பாபாவிடம் கேட்டீர்களாயின் பாபாவால் உங்களுக்குக் கூற முடியும். பாபாவின் இதயத்திலே யார் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர் உங்களுக்கு உடனடியாகவே கூறுகிறார். பாபாவிடமிருந்து சேவை (service) செய்பவர்களில் மரியாதை உண்டு. சிலரால் சேவை செய்ய முடியாதுள்ளது. அவர்கள் அவ்வாறான தீய சகவாசத்தைக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவர்களது ஸ்திதி தளம்புகின்றது. ஆம், பௌதீகச் சேவை செய்வதில் சிறந்தவர்களாக இருப்பவர்களாலும் நல்லதோர் அந்தஸ்தைப் பெற முடியும். அல்பாவையும் பீட்டாவையும் புரிந்துகொள்வது மிக இலகுவானது. எவருக்கேனும் கூறுங்கள்: தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்யுங்கள். இரண்டு வார்த்தைகள் மாத்திரமே உள்ளன: அல்பாவும் பீட்டாவும், அவ்வளவுதான்! இது மிகவும் இலகுவானது. இங்கு வருகின்றவர்களுக்குக் கூறுங்கள்: தந்தையின் கட்டளைகளாவன: சதா என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள், அவ்வளவுதான்! இதுவே, சிறந்த விருந்தோம்பல். தந்தை கூறுகிறார்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள், நீங்கள் சுவர்க்க ஆஸ்தியைப் பெறுவீர்கள்! ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் வரிசைக்கிரமமான குழந்தைகளே இருக்கிறார்கள். சிலரால் இவற்றை விபரமாக விளங்கப்படுத்த முடியும். உங்களால் விளங்கப்படுத்த முடியாதிருந்தால், அவர்களுக்குக் கூறுங்கள்: தந்தை முன்னைய கல்பத்திலும் கூறியிருந்தார்: சதா என்னை மாத்திரமே நினைவுசெய்யுங்கள்! எந்தச் சரீரதாரிகளையோ அல்லது தேவர்களையோ நினைவுசெய்ய வேண்டாம். அவர் இதனைச் செய்தார், இவர் இதனைச் செய்தார் என வம்பு பேசுவதில் உங்களை ஈடுபடுத்தாதீர்கள்! பாபா ஹோலியையும் துரியாவையும் உங்களுடன் கொண்டாடியுள்ளார். வர்ணப்பொடிகள் போன்றவற்றை

வீசுதல் அசுர மக்களின் வேலையாகும். எவரேனும் இன்னொருவரை அவதூறு செய்வதை நீங்கள் அமர்ந்திருந்து, செவிமடுக்கக்கூடாது. பாபா உங்களுக்கு மிகச்சிறந்த விடயங்களைக் கூறுகிறார்: மன்மனாபவ, மத்தியாஜிபவ! வருகின்ற எவருக்கும் விளங்கப்படுத்துங்கள்: சிவபாபாவே அனைவருக்கும் தந்தை ஆவார். அவர் கூறுகிறார்: என்னை நினைவுசெய்வதனால், நீங்கள் சுவர்க்க ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்வீர்கள். அவரே கீதையின் கடவுளுமாவார். மரணம் முன்னிலையில் உள்ளது! ஆகவே சேவை செய்வது குழந்தைகளாகிய உங்களது கடமையாகும். அனைவருக்கும் தந்தையை நினைவுபடுத்துங்கள்! நீங்கள் உங்கள் சுய இராச்சிய திலகத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்ற மகா மந்திரம் இதுவே. இது மிகவும் இலகுவான விடயம். தந்தையை நினைவுசெய்து மற்றவர்களுக்கும் நினைவூட்டுங்கள். உங்கள் படகு அக்கரைக்குச் செல்லும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. விவேகமானவர்களாகி, அனைவருக்கும் தந்தையின் செய்தியைக் கொடுங்கள். ஒருபொழுதும் கற்கள் உங்கள் வாயிலிருந்து வெளிவந்து அவச்சேவை நடைபெறுவதை அனுமதிக்காதீர்கள். யோகத்தையும் ஞானத்தையும் தவிர வேறு எதையுமே நீங்கள் கலந்துரையாடாதீர்கள்.
2. ரூபும் பசாந்தாகவும் இருக்கின்றவர்களதும், சேவை செய்பவர்களினதும் சகவாசத்தை மாத்திரமே வைத்திருங்கள். தவறான விடயங்களைப் பற்றிப் பேசுபவர்களது சகவாசத்தை வைத்திராதீர்கள்.

ஆசீர்வாதம்: பலவீனங்களுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி இட்டு, உங்கள் முழுமையான, சம்பூரண ரூபத்தை வெளிப்படுத்துவதால், காட்சிகளை அருள்கின்ற சொரூபம் ஆகுவீர்களாக. முன்னைய கல்பத்திலிருந்தே உலகம் உங்கள் முழுமையான, சம்பூரண ரூபத்தையும், உங்கள் பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்த ரூபத்தையும் நினைவுசெய்கின்றது. ஆகவே, இப்பொழுது நடைமுறையில் உங்கள் முழுமையான, சம்பூரண ரூபத்தை வெளிப்படுத்துங்கள். திடசங்கற்பத்துடன் கடந்த காலத்தின் பலவீனங்களுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி இட்டு, பழைய சம்ஸ்காரங்களையும் சுபாவத்தையும் முடித்து விடுங்கள். ஏனையோரின் பலவீனங்களைப் பிரதி செய்யாதீர்கள், குறைபாடுகளைக் கிரகிக்கின்ற புத்தியை விட்டு, தெய்வீகக் குணங்களைக் கிரகிக்கின்ற சதோபிரதான் புத்தியைக் கொண்டிருங்கள், அப்பொழுது மாத்திரமே நீங்கள் காட்சிகளை அருள்கின்ற சொரூபம் என அழைக்கப்படுவீர்கள்.

சுலோகம்: உங்கள் அநாதியான, ஆதி தெய்வீகக்குணங்களை உங்கள் விழிப்புணர்வில் வைத்திருப்பதால், உங்களால் அவற்றை நடைமுறை வடிவில் இட முடியும்.

---ஓம்சாந்தி---